

2025/1047

28.5.2025

REGULAMENTUL (UE) 2025/1047 AL COMISIEI

din 27 mai 2025

de modificare a Regulamentului (UE) 2023/1803 în ceea ce privește Standardul Internațional de Raportare Financiară 9 și Standardul Internațional de Raportare Financiară 7

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Prin Regulamentul (UE) 2023/1803 al Comisiei ⁽²⁾ au fost adoptate anumite standarde internaționale de contabilitate și interpretări existente la 8 septembrie 2022.
- (2) La 30 mai 2024, Consiliul pentru Standarde Internaționale de Contabilitate a emis anumite amendamente la Standardul Internațional de Raportare Financiară 9, *Instrumente financiare* („IFRS 9”), și la Standardul Internațional de Raportare Financiară 7, *Instrumente financiare: informații de furnizat* („IFRS 7”). Obiectivul acestor amendamente a fost să abordeze unele dintre constatările revizuirii ulterioare punerii în aplicare din 2022 a cerințelor de clasificare și evaluare cuprinse în IFRS 9 și să răspundă solicitării părților interesate adresate Comitetului pentru interpretarea IFRS.
- (3) Amendamentele respective clarifică clasificarea activelor financiare cu caracteristici de mediu, sociale și de guvernanță („MSG”) și caracteristici similare, precum și decontarea datoriilor prin intermediul sistemelor de plăți electronice. De asemenea, amendamentele impun cerințe de prezentare de informații pentru a spori transparența față de investitori în ceea ce privește investițiile în instrumente de capitaluri proprii evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global și în instrumente financiare cu caracteristici contingente, precum caracteristicile legate de obiective MSG.
- (4) Aceste amendamente ar trebui să promoveze împrumuturile cu caracteristici legate de MSG, deoarece ar trebui să poată aplica fie costurile amortizate, fie valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, în funcție de modelul de afaceri, pe baza faptului că trec testul „SPPI” (*Solely Payments of Principal and Interest* – exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente). În acest mod, raportarea financiară ar trebui să sprijine măsurile de tranziție economică ce impulsionează Pactul verde european.
- (5) În urma unei consultări a Grupului Consultativ European pentru Raportare Financiară (EFRAG), Comisia a concluzionat că amendamentele la IFRS 9 și la IFRS 7 îndeplinesc condițiile pentru adoptare prevăzute la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1606/2002. EFRAG a concluzionat, de asemenea, că beneficiile acestor amendamente sunt mai mari decât costurile implicate.
- (6) Prin urmare, Regulamentul (UE) 2023/1803 ar trebui modificat în consecință.
- (7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului de reglementare contabilă,

⁽¹⁾ JO L 243, 11.9.2002, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2002/1606/oj>.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) 2023/1803 al Comisiei din 13 septembrie 2023 de adoptare a anumitor standarde internaționale de contabilitate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 237, 26.9.2023, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1803/oj>).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Anexa la Regulamentul (UE) 2023/1803 se modifică după cum urmează:

1. Standardul Internațional de Raportare Financiară („IFRS”) 9 *Instrumente financiare* se modifică astfel cum se prevede în anexa la prezentul regulament.
2. IFRS 7 *Instrumente financiare: informații de furnizat* se modifică în conformitate cu anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Fiecare societate aplică modificările menționate la articolul 1 cel târziu de la data începerii primului său exercițiu financiar care începe la 1 ianuarie 2026 sau ulterior acestei date.

Articolul 3

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 mai 2025.

Pentru Comisie
Președinta
Ursula VON DER LEYEN

ANEXĂ

AMENDAMENTE LA CLASIFICAREA ȘI EVALUAREA INSTRUMENTELOR FINANCIARE

Amendamente la IFRS 9 și IFRS 7

Amendamente la IFRS 9 Instrumente financiare

Se adaugă punctele 7.1.12-7.1.13 și 7.2.47-7.2.49 și titlul dinaintea punctului 7.2.47.

7.1. DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE

...

7.1.12. *Amendamentele la Clasificarea și evaluarea instrumentelor financiare*, care au modificat IFRS 9 și IFRS 7, publicate în luna mai 2024, au adăugat punctele 7.2.47-7.2.49, B3.1.2A, B3.3.8-B3.3.10, B4.1.8A, B4.1.10A, B4.1.16A și B4.1.20A. Acest document a modificat, de asemenea, punctele B4.1.10, B4.1.13, B4.1.14, B4.1.16, B4.1.17, B4.1.20, B4.1.21 și B4.1.23. O entitate trebuie să aplice aceste modificări pentru perioadele anuale de raportare care încep la 1 ianuarie 2026 sau ulterior acestei date. Se permite aplicarea anterior acestei date.

7.1.13. Dacă o entitate alege să aplice aceste amendamente pentru o perioadă anterioară, entitatea trebuie fie:

- (a) să aplice toate amendamentele în același timp și să prezinte acest fapt; fie
- (b) să aplice numai amendamentele la îndrumările de aplicare privind secțiunea 4.1 din prezentul standard (Clasificarea activelor financiare) pentru perioada anterioară respectivă și să prezinte acest fapt.

7.2. TRANZIȚIE

...

Tranziția pentru Amendamentele la Clasificarea și evaluarea instrumentelor financiare

7.2.47. O entitate trebuie să aplice retroactiv *Amendamentele la Clasificarea și evaluarea instrumentelor financiare*, în conformitate cu IAS 8, cu excepția situațiilor specificate la punctele 7.2.48-7.2.49. În sensul dispozițiilor de la punctele respective, data aplicării inițiale este data la care începe perioada anuală de raportare în care o entitate aplică pentru prima dată amendamentele.

7.2.48. O entitate nu este obligată să retrateze perioadele anterioare pentru a reflecta aplicarea acestor amendamente. O entitate poate să retrateze perioadele anterioare dacă și numai dacă acest lucru este posibil fără a se utiliza înțelegerea ulterioară. Dacă o entitate nu retratează perioadele anterioare, aceasta trebuie să recunoască efectul aplicării inițiale a acestor amendamente ca o ajustare a soldului de deschidere al activelor financiare și al datoriilor financiare, precum și efectul cumulativ, dacă este cazul, ca o ajustare a soldului de deschidere al rezultatului reportat (sau al altei componente a capitalurilor proprii, după caz) la data aplicării inițiale.

7.2.49. La data aplicării inițiale a amendamentelor la îndrumările de aplicare privind secțiunea 4.1 din prezentul standard (Clasificarea activelor financiare), o entitate trebuie să prezinte, pentru fiecare clasă de active financiare care și-a modificat categoria de evaluare ca urmare a aplicării amendamentelor:

- (a) categoria de evaluare și valoarea contabilă determinate imediat anterior aplicării amendamentelor; și
- (b) categoria de evaluare și valoarea contabilă determinate imediat după aplicarea amendamentelor.

Anexa B

Îndrumări de aplicare

Se adaugă punctele B3.1.2A, B3.3.8-B3.3.10, B4.1.8A, B4.1.10A, B4.1.16A și B4.1.20A și titlul dinaintea punctului B3.1.2A. Se modifică punctele B4.1.10, B4.1.13, B4.1.14, B4.1.16, B4.1.17, B4.1.20, B4.1.21 și B4.1.23. Punctele B4.1.7A, B4.1.15 și B4.1.22 nu se modifică, dar sunt incluse pentru a facilita lectura.

RECUNOAȘTERE ȘI DERECUNOAȘTERE (CAPITOLUL 3)

Recunoașterea inițială (secțiunea 3.1)

...

Data recunoașterii inițiale sau a derecunoașterii

B3.1.2A. Cu excepția cazului în care se aplică punctul 3.1.2, o entitate trebuie să recunoască un activ financiar sau o datorie financiară la data la care entitatea devine parte la dispozițiile contractuale ale instrumentului (a se vedea punctul 3.1.1). Un activ financiar este derecunoscut la data la care drepturile contractuale asupra fluxurilor de trezorerie expiră sau la care activul este transferat (a se vedea punctul 3.2.3). Cu excepția cazului în care o entitate alege să aplice punctul B3.3.8, o datorie financiară este derecunoscută la data decontării, care este data la care datoria este lichidată deoarece obligația prevăzută în contract este stinsă sau anulată ori expiră (a se vedea punctul 3.3.1) sau la care datoria îndeplinește, în alt mod, condițiile pentru derecunoaștere (a se vedea punctul 3.3.2).

...

Derecunoașterea datoriilor financiare (secțiunea 3.3)

...

B3.3.8. În pofida dispoziției de la punctul B3.1.2A de a derecunoaște o datorie financiară la data decontării, atunci când decontează o datorie financiară (sau o parte a unei datorii financiare) în numerar, utilizând un sistem de plată electronică, o entitate este autorizată să considere datoria financiară (sau o parte a acesteia) ca fiind stinsă înainte de data decontării dacă și numai dacă entitatea a inițiat o instrucțiune de plată cu următoarele efecte:

- (a) entitatea nu are capacitatea practică de a retrage, opri sau anula instrucțiunea de plată;
- (b) entitatea nu are capacitatea practică de a accesa numerarul care urmează să fie utilizat pentru decontare ca urmare a instrucțiunii de plată; și
- (c) riscul de decontare asociat sistemului de plată electronică este nesemnificativ.

B3.3.9. În scopul aplicării punctului B3.3.8 litera (c), riscul de decontare asociat unui sistem de plată electronică este nesemnificativ în cazul în care caracteristicile sale sunt de așa natură încât finalizarea instrucțiunii de plată urmează un proces administrativ standard, iar intervalul de timp dintre îndeplinirea criteriilor de la punctul B3.3.8 literele (a) și (b) și momentul în care numerarul este livrat contrapărții este scurt. Cu toate acestea, riscul de decontare nu ar fi nesemnificativ dacă finalizarea instrucțiunii de plată ar fi condiționată de capacitatea entității de a livra numerar la data decontării.

B3.3.10. O entitate care alege să aplice punctul B3.3.8 pentru decontarea unei datorii financiare (sau a unei părți a unei datorii financiare) utilizând un sistem de plată electronică trebuie să aplice punctul respectiv tuturor decontărilor efectuate prin același sistem de plată electronică.

CLASIFICARE (CAPITOLUL 4)

Clasificarea activelor financiare (secțiunea 4.1)

...

Fluxuri de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat

...

B4.1.7A. Fluxurile de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat sunt compatibile cu un acord de creditare de bază. În cadrul unui acord de creditare de bază, contravaloarea pentru valoarea-timp a banilor (a se vedea punctele B4.1.9A-B4.1.9E) și riscul de credit sunt, de regulă, cele mai semnificative elemente ale dobânzii. Cu toate acestea, într-un astfel de acord, dobânda poate include și contravaloarea pentru alte riscuri de creditare de bază (de exemplu, riscul de lichiditate) și costuri (de exemplu, costurile administrative) asociate cu deținerea unei activ financiar pentru o anumită perioadă de timp. În plus, dobânda poate include o marjă de profit care este compatibilă cu un acord de creditare de bază. În circumstanțe economice extreme, dobânda poate fi negativă dacă, de exemplu, deținătorul unui activ financiar plătește, fie în mod explicit, fie în mod implicit, pentru a-și păstra banii într-un depozit pentru o anumită perioadă de timp (și acest comision depășește contravaloarea pe care titularul o primește pentru valoarea-timp a banilor, riscul de credit și alte riscuri și costuri de creditare de bază). Cu toate acestea, clauzele contractuale care introduc în fluxurile de trezorerie contractuale o expunere la riscuri sau o volatilitate care nu are legătură cu un acord de creditare de bază, cum ar fi expunerea la modificări intervenite în prețurile capitalurilor proprii sau ale mărfurilor, nu dau naștere unor fluxuri de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Un activ financiar emis sau achiziționat poate fi un acord de creditare de bază, indiferent dacă forma juridică a acestuia este de împrumut.

...

B4.1.8A. Atunci când evaluează dacă fluxurile de trezorerie contractuale ale unui activ financiar sunt în concordanță cu un acord de creditare de bază, o entitate ar putea fi nevoită să ia în considerare separat diferitele elemente de interes. Evaluarea interesului se axează mai degrabă pe *motivele pentru care* o entitate este compensată decât pe *suma* pe care aceasta o primește drept compensație. Cu toate acestea, valoarea compensației pe care o primește o entitate poate indica faptul că entitatea este compensată pentru altceva decât riscurile și costurile de creditare de bază. Fluxurile de trezorerie contractuale sunt incompatibile cu un acord de creditare de bază dacă sunt indexate în funcție de o variabilă care nu reprezintă un risc sau un cost de creditare de bază (de exemplu, valoarea instrumentelor de capitaluri proprii sau prețul unei mărfuri) ori dacă reprezintă o parte din veniturile sau din profitul debitorului, chiar dacă astfel de clauze contractuale sunt uzuale pe piața pe care entitatea își desfășoară activitatea.

...

Termenii contractuali care modifică plasarea în timp sau valoarea fluxurilor de trezorerie contractuale

B4.1.10. Dacă un activ financiar conține un termen contractual care ar putea modifica intervalul temporar sau valoarea fluxurilor de trezorerie contractuale (de exemplu, dacă activul poate fi plătit anticipat înainte de scadență sau dacă termenul său de valabilitate poate fi extins), entitatea trebuie să determine dacă fluxurile de trezorerie contractuale care ar putea apărea pe durata de viață a instrumentului din cauza respectivului termen contractual reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Pentru a efectua această determinare, entitatea trebuie să evalueze fluxurile de trezorerie contractuale care ar putea apărea atât înainte, cât și după modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale, indiferent de probabilitatea modificării fluxurilor de trezorerie contractuale. Poate fi, de asemenea, necesar ca entitatea să evalueze natura oricărui eveniment contingent (adică evenimentul declanșator) care ar putea modifica intervalul temporar sau valoarea fluxurilor de trezorerie contractuale. Deși natura evenimentului contingent nu reprezintă în sine un factor determinant pentru a aprecia dacă fluxurile de trezorerie contractuale reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii, aceasta poate constitui un indicator. De exemplu, să comparăm un instrument financiar cu o rată a dobânzii care este restabilă la un nivel mai ridicat dacă debitorul nu efectuează un anumit număr de plăți aferente cu un instrument financiar cu o rată a dobânzii care este restabilă la un nivel mai ridicat dacă un anumit indice pe capitaluri proprii atinge un anumit nivel. În primul caz, este mai probabil ca fluxurile de trezorerie contractuale pe durata de viață a instrumentului să reprezinte exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat, din cauza legăturii dintre plățile neefectuate și o creștere a riscului de credit. În acest prim caz, natura evenimentului contingent se referă în mod direct la modificări ale riscurilor și costurilor de creditare de bază, iar fluxurile de trezorerie contractuale se modifică în aceeași direcție ca și modificările riscurilor și costurilor de creditare de bază. (A se vedea, de asemenea, punctul B4.1.18).

B4.1.10A. În unele cazuri, o caracteristică contingentă generează fluxuri de trezorerie contractuale care sunt în concordanță cu acordul de creditare de bază atât înainte, cât și după modificarea fluxurilor de trezorerie contractuale, dar natura evenimentului contingent în sine nu este direct legată de modificările riscurilor și costurilor de creditare de bază. De exemplu, rata dobânzii pentru un împrumut este ajustată cu o sumă specificată în cazul în care debitorul realizează o reducere a emisiilor de carbon prevăzută prin contract. Într-un astfel de caz, atunci când se aplică punctul B4.1.10, activul financiar are fluxuri de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat dacă și numai dacă, în toate scenariile posibile din punct de vedere contractual, fluxurile de trezorerie contractuale nu ar fi semnificativ diferite de fluxurile de trezorerie contractuale aferente unui instrument financiar cu clauze contractuale identice, dar fără o astfel de caracteristică contingentă. În unele circumstanțe, este posibil ca entitatea să poată face o astfel de determinare prin efectuarea unei evaluări calitative; dar, în alte circumstanțe, poate fi necesar să se efectueze o evaluare cantitativă. Dacă este clar, fără nicio analiză sau cu o analiză limitată, că fluxurile de trezorerie contractuale nu sunt semnificativ diferite, nu este necesar ca o entitate să efectueze o evaluare detaliată.

...

B4.1.13. Următoarele exemple ilustrează fluxurile de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Această listă de exemple nu este exhaustivă.

Instrument	Analiză
... Instrumentul EA Instrumentul EA este un împrumut cu o rată a dobânzii care este ajustată în fiecare perioadă de raportare cu un număr fix de puncte de bază în cazul în care debitorul realizează o reducere a emisiilor de carbon, prevăzută prin contract, în cursul perioadei de raportare precedente. Ajustările cumulate maxime posibile nu ar modifica în mod semnificativ rata dobânzii aferentă împrumutului.	... Fluxurile de trezorerie contractuale reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Entitatea analizează dacă fluxurile de trezorerie contractuale care ar putea apărea atât înainte, cât și după fiecare modificare a fluxurilor de trezorerie contractuale reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii (a se vedea punctul B4.1.10). În cazul în care apare evenimentul contingent al atingerii obiectivului privind emisiile de carbon, rata dobânzii este ajustată cu un număr fix de puncte de bază, ceea ce duce la fluxuri de trezorerie contractuale care sunt în concordanță cu un acord de creditare de bază. Entitatea nu poate concluziona – fără o evaluare suplimentară – dacă fluxurile de trezorerie aferente activului financiar sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii numai pentru că natura evenimentului contingent în sine nu se referă în mod direct la modificările riscurilor și costurilor de creditare de bază. Prin urmare, entitatea evaluează dacă, în toate scenariile posibile din punct de vedere contractual, fluxurile de trezorerie contractuale nu ar fi semnificativ diferite de fluxurile de trezorerie contractuale pentru un instrument financiar cu clauze contractuale identice, dar fără caracteristica contingentă legată de emisiile de carbon (a se vedea punctul B4.1.10A). Deoarece orice ajustare pe durata de viață a instrumentului nu ar conduce la fluxuri de trezorerie contractuale care sunt în mod semnificativ diferite, entitatea concluzionează că împrumutul are fluxuri de trezorerie contractuale care reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

- B4.1.14. Următoarele exemple ilustrează fluxurile de trezorerie contractuale care nu reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Această listă de exemple nu este exhaustivă.

Instrument	Analiză
... Instrumentul I Instrumentul I este un împrumut cu o rată a dobânzii care este ajustată în fiecare perioadă de raportare pentru a urmări fluctuațiile unui indice al prețurilor carbonului determinat de piață, în cursul perioadei de raportare precedente.	... Fluxurile de trezorerie contractuale nu sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. Fluxurile de trezorerie contractuale sunt indexate în funcție de o variabilă (indicele prețurilor carbonului) care nu reprezintă un risc sau un cost de creditare de bază. Prin urmare, fluxurile de trezorerie contractuale sunt incompatibile cu un acord de creditare de bază (a se vedea punctul B4.1.8A).

- B4.1.15. În unele cazuri, un activ financiar poate avea fluxuri de trezorerie contractuale care sunt descrise drept principal și dobândă, dar acele fluxuri de trezorerie nu reprezintă plata principalului și a dobânzii aferente valorii principalului datorat, conform definiției de la punctele 4.1.2 litera (b), 4.1.2.A litera (b) și 4.1.3 din prezentul standard.

- B4.1.16. Această situație poate apărea dacă activul financiar reprezintă o investiție în anumite active sau fluxuri de trezorerie și astfel fluxurile de trezorerie contractuale nu reprezintă exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. De exemplu, în cazul în care clauzele contractuale prevăd că fluxurile de trezorerie aferente activului financiar cresc pe măsură ce tot mai multe automobile utilizează un anumit drum cu taxă, fluxurile de trezorerie contractuale respective sunt incompatibile cu un acord de creditare de bază. Drept rezultat, instrumentul nu ar îndeplini condiția de la punctul 4.1.2 litera (b) și de la punctul 4.1.2A litera (b).

- B4.1.16A. Situația descrisă la punctul B4.1.15 poate apărea și în cazul în care un activ financiar are caracteristicile unui activ financiar parțial garantat. Un activ financiar are caracteristicile unui activ financiar parțial garantat dacă dreptul suprem al unei entități de a primi fluxuri de trezorerie este limitat prin contract la fluxurile de trezorerie generate de activele specificate. Cu alte cuvinte, entitatea este expusă în principal la riscul de performanță al activelor specificate, mai degrabă decât la riscul de credit al debitorului. De exemplu, dreptul suprem al unui creditor de a primi fluxuri de trezorerie poate fi limitat din punct de vedere contractual la fluxurile de trezorerie generate de activele specificate ale unei entități structurate.

- B4.1.17. Totuși, faptul că un activ financiar are caracteristicile unui activ financiar parțial garantat nu împiedică, în sine, în mod necesar activul financiar să îndeplinească condiția de la punctul 4.1.2 litera (b) și de la punctul 4.1.2A litera (b). În astfel de situații, creditorul trebuie să evalueze („cerceteze”) legătura dintre activele-suport sau fluxurile de trezorerie specifice și fluxurile de trezorerie contractuale ale activului financiar clasificat pentru a stabili dacă respectivele fluxuri de trezorerie contractuale sunt plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. O entitate trebuie să analizeze, de asemenea, modul în care această legătură este afectată de alte angajamente contractuale, cum ar fi datoriile subordonate sau instrumentele de capitaluri proprii emise de debitor. Dacă termenii activului financiar generează alte fluxuri de trezorerie sau limitează fluxurile de trezorerie într-un mod care nu este consecvent cu plățile care reprezintă principalul și dobânda, activul financiar nu îndeplinește condiția de la punctul 4.1.2 litera (b) și de la punctul 4.1.2A litera (b). Măsura în care activele-suport sunt active financiare sau active nefinanciare nu afectează această evaluare.

...

Instrumente legate contractual

- B4.1.20. În cadrul unor tipuri de tranzacții cu caracteristici parțial garantate, un emitent poate acorda prioritate plăților către deținătorii de active financiare utilizând mai multe instrumente (tranșe) legate contractual. Fiecare tranșă are un rang de subordonare care specifică ordinea în care eventualele fluxuri de trezorerie generate de emitent din grupul-suport de instrumente financiare sunt alocate tranșei. Ordinea priorității plăților către deținătorii acestor tranșe este determinată printr-o structură de plăți în cascadă care creează concentrări ale riscului de credit și conduce la o alocare disproporționată a deficitelor de numerar din grupul-suport între tranșe. În astfel de situații, deținătorii unei tranșe au dreptul la plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat numai dacă emitentul generează suficiente fluxuri de trezorerie pentru a satisface tranșele cu ierarhie superioară. În cadrul acestor tipuri de tranzacții, deținătorii unei tranșe aplică punctele B4.1.21-B4.1.26, și nu punctul B4.1.17.

- B4.1.20A. Unele tranzacții care pot conține mai multe instrumente de datorie și care par să aibă caracteristicile descrise la punctul B4.1.20 sunt, de fapt, acorduri de creditare structurate astfel încât să ofere unui creditor (sau unui grup de creditori) o protecție sporită a creditului. De exemplu, o entitate structurată poate fi înființată pentru a deține activele-suport care vor genera fluxuri de trezorerie pentru plata creditorului. Entitatea structurată emite instrumente de datorie de rang superior și inferior. Creditorul deține instrumentul de datorie de rang superior, iar entitatea care sponsorizează entitatea structurată ce deține instrumentul de datorie de rang inferior nu are capacitatea practică de a vinde instrumentul de rang inferior fără ca instrumentul de datorie de rang superior să devină exigibil. Deținătorii unor astfel de instrumente de datorie aplică punctele B4.1.7-B4.1.19, și nu punctele B4.1.21-B4.1.26.
- B4.1.21. În tranzacțiile care conțin instrumente legate contractual, astfel cum sunt descrise la punctul B4.1.20, o tranșă are caracteristici ale fluxului de trezorerie care reprezintă plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat numai dacă:
- (a) ...
- B4.1.22. O entitate trebuie să cerceteze până când poate să identifice grupul-suport de instrumente care creează (și nu doar intersectează) fluxurile de trezorerie. Acesta este grupul-suport de instrumente financiare.
- B4.1.23. Grupul-suport trebuie să conțină unul sau mai multe instrumente ce au fluxuri de trezorerie contractuale care sunt exclusiv plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat. În sensul acestei evaluări, grupul-suport poate include instrumente financiare care nu intră sub incidența cerințelor de clasificare (a se vedea secțiunea 4.1), dar care au fluxuri de trezorerie contractuale echivalente exclusiv cu plăți ale principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat – de exemplu, unele creanțe care decurg din contracte de leasing. Cu toate acestea, creanțele care decurg din contracte de leasing și care sunt supuse riscului valorii reziduale sau care cuprind plăți variabile de leasing indexate cu o variabilă care nu reprezintă un risc sau un cost de creditare de bază (de exemplu, o rată de piață a chiriilor) nu au fluxuri de trezorerie contractuale care sunt echivalente exclusiv cu plățile principalului și ale dobânzii aferente valorii principalului datorat.

Amendamente la IFRS 7 Instrumente financiare: informații de furnizat

Se adaugă punctele 20B, 20C, 20D, 44LL și 44MM. Punctele 11A și 11B se modifică.

IMPORTANȚA INSTRUMENTELOR FINANCIARE PENTRU POZIȚIA ȘI PERFORMANȚA FINANCIARĂ

...

Situația poziției financiare

...

Investiții în instrumente de capitaluri proprii desemnate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global

- 11A. Dacă o entitate a desemnat investiții în instrumente de capitaluri proprii care trebuie să fie evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global, după cum permite punctul 5.7.5 din IFRS 9, aceasta trebuie să prezinte pentru fiecare clasă de investiții:
- (a) ...
- (b) ...
- (c) valoarea justă la sfârșitul perioadei de raportare.
- (d) ...
- (e) ...
- (f) câștigul sau pierderea la valoarea justă prezentat(ă) în alte elemente ale rezultatului global în cursul perioadei, indicând separat câștigul sau pierderea la valoarea justă aferent(ă) investițiilor derecunoscute în cursul perioadei de raportare și câștigul sau pierderea la valoarea justă aferent(ă) investițiilor deținute la sfârșitul perioadei de raportare.
- 11B. Dacă o entitate a derecunoscut investiții în instrumente de capitaluri proprii evaluate la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global în decursul perioadei de raportare, aceasta trebuie să prezinte:
- (a) ...
- (b) ...
- (c) ...

- (d) orice transferuri ale câștigului sau pierderii cumulate în capitalurile proprii în cursul perioadei de raportare legate de investițiile nerecunoscute în cursul perioadei de raportare respective.

...

Situația rezultatului global

Elemente de venituri, cheltuieli, câștiguri sau pierderi

...

- 20B. O entitate trebuie să furnizeze informațiile prevăzute la punctul 20C în funcție de clasa de active financiare evaluate la costul amortizat sau la valoarea justă prin alte elemente ale rezultatului global și în funcție de clasa de datorii financiare evaluate la costul amortizat. Entitatea trebuie să analizeze cât de detaliate trebuie să fie informațiile furnizate, nivelul adecvat de agregare sau dezagregare și dacă utilizatorii situațiilor financiare au nevoie de explicații suplimentare pentru a evalua orice informații cantitative furnizate.
- 20C. Pentru a le permite utilizatorilor situațiilor financiare să înțeleagă efectul clauzelor contractuale care ar putea modifica valoarea fluxurilor de trezorerie contractuale în funcție de apariția (sau neapariția) unui eveniment contingent care nu este direct legat de modificări ale riscurilor și ale costurilor de creditare de bază (cum ar fi valoarea-timp a banilor sau riscul de credit), o entitate trebuie să prezinte:
- (a) o descriere calitativă a naturii evenimentului contingent;
 - (b) informații cantitative cu privire la posibilele modificări ale fluxurilor de trezorerie contractuale care ar putea rezulta din clauzele contractuale respective (de exemplu, gama de modificări posibile); și
 - (c) valoarea contabilă brută a activelor financiare și costul amortizat al datoriilor financiare care fac obiectul acestor clauze contractuale.
- 20D. De exemplu, o entitate trebuie să furnizeze informațiile prevăzute la punctul 20C pentru o clasă de datorii financiare evaluate la costul amortizat ale cărei fluxuri de trezorerie contractuale se modifică dacă entitatea reușește să își reducă emisiile de carbon.

...

DATA INTRĂRII ÎN VIGOARE ȘI TRANZIȚIA

...

- 44LL. *Amendamentele la Clasificarea și evaluarea instrumentelor financiare*, publicate în luna mai 2024, au adăugat punctele 20B, 20C și 20D și au modificat punctele 11A și 11B. O entitate trebuie să aplice aceste amendamente atunci când aplică amendamentele la IFRS 9 în conformitate cu punctele 7.1.12-7.1.13 din IFRS 9. Dacă o entitate alege să aplice numai amendamentele la îndrumările de aplicare privind secțiunea 4.1 din IFRS 9 (Clasificarea activelor financiare) pentru o perioadă anterioară în conformitate cu punctul 7.1.13 litera (b) din IFRS 9, entitatea trebuie să aplice, în același timp, și punctele 20B, 20C și 20D din prezentul standard. În orice caz, nu este necesar ca entitatea să prezinte informațiile cerute de aceste amendamente pentru nicio perioadă prezentată înainte de data aplicării inițiale a amendamentelor.
- 44MM. În perioada de raportare în care o entitate aplică pentru prima dată *Amendamentele la Clasificarea și evaluarea instrumentelor financiare*, entitatea nu este obligată să prezinte informațiile care, în caz contrar, ar fi fost prevăzute la punctul 28 litera (f) din IAS 8.